

עין משפט
גור מוצה

א א ב ג ד ה ו ז ח ט י
כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת
שם נלכד ד ה סג סג
לאין סה טשי"ס ח"ה ס"י
רע טע"ף א:

מוסף רש"י

לגיטי נשים. דקיימא לן
ונשין ג. המביא טע החלה
לאין לרץ שואמר כמי נסמך
וכפי נחמס. אי משום דלן
מלן לקיימו ולי משום דלן
בקולן לשמה. והמביא חלון
ושאל לוי לרץ לוי שיקולן
לשמה ויולי גרלם מלון
לכיר חיתום עדים לקיימו
ולמלן חסו (ו) כלל חלון
שואל ויקולן. לפי שהן בני
חוליה וקיימו לשמה ובי
שימה מלון לוי ילמוד
משם חובה מלן חתומות.
ויקיימו שמוך ללל ולכן
מי חתומות וסמכותן
ק. ולי ויקיימו. כיון ששמו
חל חתומות ולא נשתייר בו
כלום והמביא משם לרץ
שאלת. חל עכ"ו נחמך
שם. וכלל המביא חסו
לרץ שאלת ומקיימו לוי
לרץ חתומות.
לרץ חתומות.
הררן עלך במה מדליקין
בן דרוסאי. לפי שהיה
יחמל כשילו שלם (לעל כ.)
ויחל לו דבר המושל קל
ש"י ע"ד.

תוס' ישנים

א) ולא רלס לתר דמח
רש"י דלפילו בחול לון
מחזיקין לג"ס דמשמע
מחזיקין לוי ויפסד קמי
עד שיגרוף ויפסד קמי
דלפילו בשבת מחזיקין קמי
דמשמע טעולן גרופה
בגלל שבת הוא דמחזיקין
מלן דהא לוי חל חתומות
ולא חל על שבת כחומר
והמביא חתומות לוי משום
כ"ה מי טע"ס לא ה"ל
(מחזיקין דר"ס שם):
ב) ותיב רש"י פ"ג במחזיקין
מחזיקין חלילי בשבת למחזיקין
דנראה לון דעמו להחזיר
ועלם החמה חלל גללה
לון נחלל כן:

רבינו חננאל

פ"ק ט"ר
כירה שהסיקוה בקש
ובגבבא ובי. כירה זו היא
מקום שפיתח ב' קירות.
איבעיא ליה הא דתנינן לא
יתן עד שיגרוף או עד שיתן
האמר על בני גרלים. תנינן
זו בגי' (ד'אן) וקמ"ל
דאסור לשהות ע"ג כירה
א"כ (ג'א' אלא אם האן)
גרופה וקטומה. או דילמא
תנינן זו החורף הקיריה
היא שבת. וקמ"ל דאסור
להחזיר אלא ע"ג כירה
קטומה או גרופה אבל
לשהות כוונת. והמחזיקין מני
לשהות היא דהיא כל שהיא
כמנכ"ל כן דרוסאי מותר
לשהות על גבי כירה ע"פ
שאינה גרופה או קטומה.

לו:

במה מדליקין פרק שני שבת

נפקא מינה לגיטי נשים. מה שפי' בקונטרס לענין שינה שם עירו ושם עירה אין נראה לרשב"א דבגלל הוא שם מדינה ולא שם העיר כדאמר בפרק עשרה יוחסין (קדושין דף ע"א.) כל הארצות עישה לרץ ושאל ורץ ישראל עישה לבגל וקאמר נמי התם (ע"ד) עיר היכן היא בגל ולא אשכחן שום דוכתא עיר ששמה בגל אלא מדינה היא ואין כותבין שם מדינה בגט:

למאי נפקא מינה לגיטי נשים:
הדרן עלך במה מדליקין

ב"ר... שהסיקוה בקש ובגבבא ונתנים עליה תבשיל בגפת ובעצים לא יתן עד שיגרוף או עד שיתן את האפר בית שמאי ואומרים חמין אבל לא תבשיל ובית הלל ואומרים חמין ותבשיל בית שמאי ואומרים נטילין אבל לא מחזירין ובית הלל ואומרים אף מחזירין: גב' איבעיא להו האי לא יתן לא יחזיר הוא אבל לשהות משהוין אף על פי שאינו גרוף ואינו קטום ומני הנגיה היא דתניא ר' חנניה אומר יכל שהוא כמאכל בן דרוסאי מותר לשהותו על גבי כירה אע"פ שאינו גרוף ואינו קטום א דילמא לשהות תנן ואי גרוף וקטום אין אי לא לא וכל שכן להחזיר ת"ש דמקמי תרי בבי במתני' ב"ש ואומרים חמין אבל לא תבשיל ובית הלל ואומרים חמין ותבשיל ב"ש ואומרים נטילין אבל לא מחזירין וב"ה ואומרים אף מחזירין אי אמרת בשלמא לשהות תנן הכי קתני כירה שהסיקוה בקש ובגבבא משהוין עליה תבשיל בגפת ובעצים לא ישהא עד שיגרוף או עד שיתן אפר ומה הן משהוין בית שמאי ואומרים חמין אבל לא תבשיל וב"ה ואומרים חמין ותבשיל וכו' היכי דפליגי בלשהות פליגי נמי בלהחזיר שבות שמאי ואומרים נטילין אבל לא מחזירין ובית הלל ואומרים אף מחזירין אלא אי אמרת להחזיר תנן הכי קתני כירה שהסיקוה בקש ובגבבא מחזירין עליה תבשיל בגפת ובעצים לא יחזיר עד שיגרוף או עד שיתן אפר ומה הן מחזירין בית שמאי ואומרים חמין ותבשיל ובית הלל ואומרים חמין ותבשיל ובית הלל ואומרים אף מחזירין וכו' תו למה לי לעולם

לגיטי נשים. דקיימא לן כי בגל בקיפין שררין לכמוז גט לשמה והמביא גט משם אין לרץ לומר דפני נכתב ויפני נחתם ויני שאר ארצות אין בקיפין ורץ ועכשיו בני בורסקף היה בגל ויבן של עכשיו היא בורסקף והן עמי הארץ כדאמרינן בעלמא (מטהרין דף קט.) ע"כ שאפי' שנטלו מימיו. ואני אומר נפקא מינה לגיטי נשים לענין שינה שמו ושמה ושם עירו ועירה פסול ורץ לכמוז שם של עכשיו:

הדרן עלך במה מדליקין ב"ר... עשויה ענין קדירה ונתמין קדירה לתוכה: קט. וזכות השטולין: גבבא. הנגבז מן העבה אישטולל"א: גפס. פסולת של שומשמן שהוילא שומן: עד שיגרוף. הגמלים משום דמוסיף הגל ועעמא פרישנא בפרק דלעיל' שמה יתמה בגמלים: או עד שיקן אפר. על גבי גמלים לכסותם ולנגס: ביה שמאי אומרים. ונתמין עליה חמין אחר שגרפה דלא לרזיכי לבשולי דליכא למגור' שמה יתמה: אבל לא פסול. דניחא ליה כישוליה ואמי לחתומי. אי נקיימה מהשנתו ומיחיה כמבשל (א): לא מחזירין. בשבת דמיחיה כמבשל: אף מחזירין. הואיל וגרוף: גב' קטום. היינו נתן אפר על הגמלים דאפר מתגרמנין קיטומא: כרי כבי. בית שמאי אומרים חמין וכו' ומו מנא בגל אחרימי טעולין ולא מחזירין: ומה פן משפין. בגרוף וקטום: פליגי נמי בלהחזיר. את המותר לשהות כיון חמין לבית שמאי ותמין ותבשיל ל"ה: אלא אי אמרת להחזיר פנן הכי קתני. כלומר ע"כ הכי מפשטא: ב"ש ואומרים נטילין ולא מחזירין. ע"כ אמתגיל קיימא דהא שרו בחמין: הא סו למא לי. הא מנא ליה רישא אבל לא תבשיל: לעולם

הדרן עלך במה מדליקין ב"ר... עשויה ענין קדירה ונתמין קדירה לתוכה: קט. וזכות השטולין: גבבא. הנגבז מן העבה אישטולל"א: גפס. פסולת של שומשמן שהוילא שומן: עד שיגרוף. הגמלים משום דמוסיף הגל ועעמא פרישנא בפרק דלעיל' שמה יתמה בגמלים: או עד שיקן אפר. על גבי גמלים לכסותם ולנגס: ביה שמאי אומרים. ונתמין עליה חמין אחר שגרפה דלא לרזיכי לבשולי דליכא למגור' שמה יתמה: אבל לא פסול. דניחא ליה כישוליה ואמי לחתומי. אי נקיימה מהשנתו ומיחיה כמבשל (א): לא מחזירין. בשבת דמיחיה כמבשל: אף מחזירין. הואיל וגרוף: גב' קטום. היינו נתן אפר על הגמלים דאפר מתגרמנין קיטומא: כרי כבי. בית שמאי אומרים חמין וכו' ומו מנא בגל אחרימי טעולין ולא מחזירין: ומה פן משפין. בגרוף וקטום: פליגי נמי בלהחזיר. את המותר לשהות כיון חמין לבית שמאי ותמין ותבשיל ל"ה: אלא אי אמרת להחזיר פנן הכי קתני. כלומר ע"כ הכי מפשטא: ב"ש ואומרים נטילין ולא מחזירין. ע"כ אמתגיל קיימא דהא שרו בחמין: הא סו למא לי. הא מנא ליה רישא אבל לא תבשיל: לעולם

מסורת הש"ס

א) לשל כ. ב) וינין ג.
ג) ורץ לו: ד) מנא: וליכא
למחיה. ו) ומכריז טע.
ו) ורץ ע"א: ז) ויני' ע"ס
ח) ר"ת ק"ד דיה מקבול.

הגהות הב"ח

א) רש"י ד"ה אבל לא תבשיל יכו' ממנל ספיד ואח"כ מ"ה אבל לא:

גליון הש"ס

ד"ה ר"ח ז"ב א"ר
ז"ב י"ח א"ר
לפני ד"ה מלני ס"ה מ"ח
ד"ף ד ע"כ עד שיעמיק י"י
כיון שיעמיק:

לענין רש"י

אישטולל"א. ש"ף.

רב נסים גאון

נפקא מינה לגיטי נשים.
כלומר כדאל"ה (מבוא).
המביא גט מבבל או
מבורסקין אין צריך לומר
בפני נכתב ובפני נחתם
ליבריהם שאמרו משכחת
גיטי בפרק א' וז"ל א' בכל
רב אמר כפרין ישראל
לגיטי כיון אמר ר' לבלל.
ובפ"ק עשרה יוחסין וז"ל
ע"כ וריבא חביל ימא. אמר
רב פפא סבא משמיה רב
זו פ"ק בורסקין.

ובב"באש"ר דר' אשעאי
ומשה לוח חר' תלמידי ר'
יוחנן הוה יתיב קמייהו
סביר ליה ולא סביר.
ליה מה רין ליה את סביר.
אמר ליה דאנא גלי כן
אחראי. אמר ליה פן הדרין
אחר את. אמר ליה פן
בורסקין. אמר ליה לא סביר
כן אלא בורסקין שאמר כי
שם בבל ח' שפת כל הארץ.
ובגמרא דכל ישראל יש
לתן חלק ומחזירין ר' ע"ג
אמר אמר ר' יוסק בכל
בורסקין טעון רע לחזיר.
מאי בורסקין אמר רב אמי
כור שפת. ואדוניו האי
ויל אמר בכל בורסקין
וברסקין בכל. וזוהי דבר
זה לאותה ששנינו במשנה.
שינה שמי ושמע שמי עירו
ושם עירה פסול. הרי נודע
כי בכל ובורסקין עיר אחת
הן והגט כשר.

מ"ק פ"ק במה מדליקין

מ"ק פ"ק במה מדליקין